

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΑΡΙΘ. 237.

ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝ 2. ΟΚΤΩΜΒΡΙΟΥ 1843

ΕΤΟΣ ΣΤ

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Κατά τὰς ὁποίας ἔχομεν θετικὰς καὶ θε-
βίας πληροφορίας, διατηροῦνται θαυμασίως
καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας καὶ εἰς ὅλας τὰς
ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἡ ἡσυχία, ἡ εὐταξία, ἡ
πειθαρχία καὶ τὸ πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς
ἀρχὰς σέβας. Τοῦτο εἶναι, δυνάμεθα νὰ εἰπω-
μεν ἄνευ ὑπερβολῆς, μοναδικὸν εἰς τὴν ἱστορί-
τῶν ἐθνῶν παράδειγμα, ὅτι εἰς ἡμέρας τοσού-
τον πονηρὰς, καθ' ἃς ἡ δικαία ἀγανάκτησις
τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν πάσης ἡλικίας, τάξεως
καὶ βαθμοῦ ἦτις πρὸ καιροῦ εἶχε κυρρωθῆ,
καὶ ἡ ὁποία εἰ δυνατόν νὰ μᾶς παρακινήσῃ εἰς
παραεκτροπὰς ἂν ὄχι μεγάλας τοῦλάχιστον συγ-
γνωστὰς, μετεβλήθη εἰς φρόνησιν, καὶ ὁ Ἕλλην
δὲν ἔχει πλέον ἄλλο ἀντικείμενον τῶν σκέψε-
ων, τῆς προσοχῆς καὶ τῶν ἐλπίδων του, εἰμὴ
τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων, τὴν ἐθνοσυνέ-
λευσιν καὶ τὴν παγίωσιν τῶν ἐθνικῶν ἐλευθερι-
ῶν καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Ὁρόνου τοῦ σεβασ-
τοῦ Βασιλέως μας Ὁθωνος, εἰς βάσεις ἀκλονή-
τους ἢ στερεὰς, διὰ τὴν ἀπολαύσιν ἐπομένως ὑπὸ
τὴν αἰγίδα τῶν συνταγματικῶν νόμων τὰ πλε-
ονεκτικὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς αὐτονομίας
του, τὰς ὁποίας διὰ τοσούτων ἀγῶνων καὶ θυ-
σιῶν ἐδυνήθη ν' ἀποκτήσῃ.

Ἐθαμβος δλόκληρος ὁ ἐξευγενισμένος κόσ-
μος ἐπληροφόρηθη τὸ μέγα καὶ λαμπρὸν ἐν
Ἀθήναις συμβῆν τῆς 3. Σεπτεμβρίου, καὶ αὐ-
τοὶ οἱ ἀσπονδῶτεροι ἐχθροὶ μας, οἵτινες εἶχον
τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς χαρακτηρίζωσιν ἄλλοι
ὡς λαὸν ἀνυπότακτον ἢ φιλοτάραχον, πληροφο-
ρηθέντες ἤδη ὅτι ἡ δικαία αὕτη νέα ἐπανάστα-
σις μας ἐνεργήθη διὰ μόνης τῆς ἐκφράσεως τῆς
ἐθνικῆς θελήσεως καὶ ἄνευ τῆς παραμικρᾶς αἰ-
ματοχυσίας ἢ διαρπαγῆς ὑπρασθῆποτε, ὡς
τοῦτο συνήθως συμβαίνει εἰς τοιαύτης φύσεως
κινήσεις, μένουσιν ὡς ἰχθύες ἄρνοι ἀπέναντι
τῶν εὐφημῶν τῶν φίλων μας, οἵτινες θαυμάζου-
τες τοῦτο τὸ μέγα καὶ ἐξοχὸν Ἑλληνικὸν κα-

τόρθωμα, μᾶς ἐκθειάζουσι ὅτι μόλις πρὸ ὀλίγων
ἔτων ἀπολαύσαντες πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν,
ἐδώκαμεν εἰς τὸν κόσμον νέον παράδειγμα ἄξι-
ον τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος.

Ἕλληνες! οἱ λόγοι μας οὗτοι δὲν ὑπαγο-
ρεῦνται οὔτε ἀπὸ περιφλυασίας οὔτε ἀπὸ κο-
λακείας αἰσθημα, ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν τὴν
ὁποίαν ἕκαστος δημοσιογράφος ὀφείλει νὰ ἔχη
ὀδηγὸν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός
του. Ὅλος ἀνεξαιρέτως ὁ περιοδικὸς τύπος
τῆς ἐξευγενισμένης Εὐρώπης, ἥτις ἀποχρώ-
τως ἐγνώριζεν ὅτι ἡ κατάστασις μὲς εἶχε κα-
ταντήσει εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀθλιότητος, ὅτι
ἡ πενία ἀποτελεσμα τῆς ξενικῆς ἀπληστείας
καὶ καταπίσεως μᾶς ἐμάστισε δέκα ἡδὴ ἔτη,
ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας πολιτικοί,
στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στεροῦνται τὰ πρὸς
διατροφήν των μέσα, ἐνῶ οἱ ξένοι ἀπερρόφησαν
ὅλον τὸ αἷμα καὶ τὴν σάρκα μὲς καὶ μᾶς ἀφή-
καν γυμνὰ τὰ ὀστά, ὅτι τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτε-
λία, ἡ γεωργία καὶ ἡ βιομηχανία μὲς κατεστρά-
φησαν, καὶ ὅτι, τέλος, αἱ ἐθνικαὶ ἐλευθερίαι μὲς
τὰς ὁποίας διὰ τοσούτων αἱμάτων, ἀγῶνων
καὶ θυσιῶν ἀπεκτήσαμεν κατεπατήθησαν ἀσυ-
στόλως ἀπὸ λύκους, οἵτινες ἐνδεδυμένοι μὲ δέρ-
ματα προβάτων ἤλθον εἰς τὸν τόπον μὲς διὰ
νὰ μᾶς διοργανίσωσι, νὰ μᾶς φωτίσωσι καὶ νὰ
μᾶς καταστήσωσιν εὐτυχεῖς, ἀπατήσαντες ἀπ'
ἐναντίας ἢ ἡμᾶς ἢ τὸν ἀγαθότατον Βασιλέα μας
ἐπροσπάθησαν παντοιοτρόπως νὰ μᾶς διαφθείρω-
σι, παρέλυσαν τὴν Κυβερνητικὴν μὲς μηχανήν,
μᾶς ἐγύμνωσαν, μᾶς περιεφρόνησαν ἢ μᾶς ἔφεραν
εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου γινώσκοντες, ταῦ-
τα πάντα ὁ περιοδικὸς τῆς Εὐρώπης τύπος, ὅστις
ἢ ἐκεῖ ἀντιπροσωπεύει τὴν κοινὴν γνώμην, θαυ-
μάζει τὴν ὑπομονὴν μὲς, μᾶς ἐκθειάζει διὰ τὸ
νέον κατόρθωμά μὲς, καὶ μᾶς εὐφημεῖ ἐνταυτῶ
διὰ τὴν εὐταξίαν καὶ τὸ πρὸς τοὺς νόμους σε-
βας τὸ ὁποῖον ἐδείξαμεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ
δεικνύμεν.

Πιστοὶ ὄθεν καὶ ἡμῖς διερμηνεῖς τῶν φιλε-
λευθέρων καὶ ἐνταυτῶ, εὐμενῶν ὑπὲρ ὑμῶν αἰσ-

θημάτων τῶν ἐξευγενισμένων τῆς Εὐρώπης λα-
ῶν, σὰς γνωστοποιοῦμεν ταῦτα συμπολιταὶ Ἕλ-
ληνες, καὶ ἐνταυτῶ σύμφωνα μὲ τὰς ὁποίας ὀφ-
λασι οὗτοι μᾶς δίδουσι ἀδελφικὰς καὶ εἰλικρι-
νεῖς συμβουλὰς καὶ νοουθεσίας διὰ νὰ δυνηθῶ-
μεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτη-
σίαν καὶ τὰς ἐθνικὰς μὲς ἐλευθερίας, σὰς προ-
τρέπομεν ἐκ νέου ἐκπληροῦντες τὸ ἱερὸν καθή-
κον μὲς, καὶ σὰς ἐξορκίζομεν ἐν ὀνόματι τῆς
παμφιλτάτης πατρίδος μὲς καὶ τῆς παλαιᾶς
καὶ νέας φήμης σας αἱ ὁποιαὶ ἐξέπληξαν ὅλον
τὸν κόσμον, νὰ μείνητε πιστοὶ εἰς τὰς ἴσωτη-
ρίους ἀρχὰς αἱ ὁποιαὶ σὰς παρεκίνησαν
εἰς τὸ λαμπρὸν καὶ ἐξοχὸν ἐπιχείρημα τῆς 3.
Σεπτεμβρίου, τὴν πρὸς τὴν πατρίδα δηλ. ἀφο-
σίωσίν σας, τὴν ὁμόνοιαν, τὴν ἀγάπην, τὴν εὐ-
ταξίαν, τὸ σέβας πρὸς τὸν πολυπόθητον ἡμῶν
Συνταγματικὸν Βασιλέα Ὁθωνα καὶ τοὺς νό-
μους, καὶ ἔστε βέβαιοι ὅτι διὰ μόνης τῆς ται-
αύτης διαγωγῆς μὲς, θελομεν δυνηθῆ ὄχι μόνον
νὰ ὑπερικήσωμεν τὰς ἐνεστῶσας δυσκολίας,
τὴν κρισιμότητα δηλ. καὶ δεινότητα τῆς ἐσω-
τερικῆς μὲς πολιτικῆς, ἀλλ' ὅτι προσέτι θελο-
μεν ἐπισύρει ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἀγάπην, τὸ σέβας
καὶ τὴν εὐμένειν τῶν περωτισμένων τῆς Εὐ-
ρώπης λαῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων των, ὅτινα εἶ-
ναι τὰ μόνον μέσα, δι' ἃν δυνάμεθα νὰ φθάσω-
μεν ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸν πρὸς
ὄν ὄρον μὲς, τὸν ὄρον δηλ. τῆς δόξης καὶ τῆς
εὐδαιμονίας μὲς.

Βεβαιώθητε Συμπολιταὶ Ἕλληνες, ὅτι ἡ φωνή
μὲς καίτοι ἀσθενής, εἶναι φωνὴ ὑπα-
γορευομένη ἀπὸ πατριωτικὰ καὶ εἰλικρινῆ αἰ-
σθήματα, εἶναι φωνὴ ὅλων ἐν γένει τῶν ἀγα-
πῶν τῶν εὐδαιμονίων καὶ τῆς δόξης τῆς πα-
τρίδος των Ἑλλήνων, εἶναι φωνὴ, τέλος, ὅλων
τῶν ἐν τῇ περωτισμένῃ Εὐρώπῃ φελλήνων,
αἱ ὁποῖαι εἰλικρινῶς ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα,
καὶ προσπαθοῦν παντοιοτρόπως καὶ ὅλαις δυνά-
μεσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτη-
σίαν τῆς. Μὴ δίδετε ὅθεν τὴν παραμικρὰν
ἀκρόατιν εἰς ἄλλας ἐποικισθῆποτε εθροποικίας
εἰσηγήσεις, εἰς εἰσηγήσεις δηλ. αἱ ὁποιαὶ σὰς

παρακινούν και σās προτρέπουν να ενεργήσετε τὸ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν σας, με τās ὁποίας εἶναι σύμφωνοι αἱ προεκτεθεῖσαι συμβουλαι και νοθεσῖαι μας. Μην δίδετε ἀκρόασιν, τὸ ἐπαυλέγομεν, τὴν παραμικράν εἰς συμβουλάς, δασάκις αὐται τείνουν εἰς τὸ να σās παρακινήσωσι να ταραξήτε ὅπωςδῆποτε και δι ὁποιουδήποτε μέσου τὴν ἐπικρατοῦσάν ἤδη μεταξὺ μας ἀξιεπαίνεν εἰρήνην και ἀρμονίαν, ὅσαι και ὁποιαδήποτε και ἂν ὦσιν αἱ ὑποσχέσεις τās ὁποίας δύνανται να σās δώσωσιν, ἔχοντες πάντοτε κατὰ νοῦν, δι πάσα πρὸς διατάραξιν τῆς εἰρήνης και τῆς εὐταξίας τείνουσα συμβουλή και παραινεσις, εἶναι δολία, ἰδιοτελής και φθοροποιά, δυναμένη να καταστρέψῃ ἐκ θεμελιῶν ὀλόκληρον τὸ θαυμαστὸν οἰκοδόμημα, τὸ ὁποῖον μετα τῶσαύτας θυσίας και ἀγῶνας ἠδυνήθητε ν' ἀνεγείρητε.

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐφημερίδα ἐκδομένην ἐν Παρισίοις.

Τὸ συμβάν τῆς 3/15 Ἰβρίου ἐξασφαλίζει τὴν δυναστείαν τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος και χρησιμεύει ὡς νέα ἐποχὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Βασιλεὺς εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς κλίνης του ὅτε οἱ ἀλλαγαμοὶ τῆς ἐπανστασίας τὸν ἐξύπνησαν. Αἱ κραυγαὶ « ζήτω τὸ Σύνταγμα » ἦν τήχουν παντάχθεν και τὸν κατέστησαν διέτινας στιγμὰς προσεκτικόν, ἀλλὰ παρευθὺς με μείστην ταχύτητα και ἀπόφασιν ἔτρεξε θάρραλαίως ἐνώπιον τοῦ κινδύνου, και παρουσιασθεὶς εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ παλατιοῦ ἐδοκίμασε να δημηγορήσῃ πρὸς τὸν στρατὸν και τὸν λαόν· δὲν ἠδυνήθη ὁμως [να εἰσακουσθῇ, διότι αἱ κραυγαὶ « ζήτω τὸ Σύνταγμα » ἐδιπλασιαζόντο και κατέπνιγον τὴν φωνὴν του.

Τότε εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον ἡ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐπιτροπὴ, ἐπιφορτισμένη να παρακαλέσῃ εὐσεβάτως τὸν Βασιλέα να δώσῃ τὸ Σύνταγμα τὸ ὁποῖον ὑπεσχεθῆ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, να διατάξῃ τὴν συγκάλεισιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, και τὴν ἀπόλυσιν τῶν Βαυαρῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη τὴν ἐπιτροπὴν με πολλὴν ἀξιοπρέπειαν ἀπαντήσας εἰς τās προτάσεις τῆς, δι πρὸ καιροῦ εἶχεν ἀποφασίσει να παραχωρήσῃ, δι ἤδη τῷ ζητεῖται, ἀλλ' ὅτι περιστάσεις ἀνώτεραι τῆς θελήσεώς του ἀνέβαλον αὐτὸ τὸ τοσοῦτον ὠφέλιμον μέτρον.

Παρεδέχθη ἐπομένως ἀνευ ἀναβολῆς τās εἰς αὐτὸν ὑποβληθεῖσας διαφόρους προτάσεις, και ὅταν ἐκ νέου ἐφάνη εἰς τὸν ἐξώστην, ὁ λαὸς ἐδέχθη τὸν ἡγεμόνα του με ζητωκραυγὰς ἐνθουσιασμοῦ.

Τὰ μέλη τοῦ νέου ὑπουργείου ἀπολαμβάνουν τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κύριος Α. Μεταξᾶς εἶναι ἀληθὲς πατριώτης. Οὗτος ἐν καιρῷ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνος ἐπερφορέσθη ἀπὸ τὴν τότε Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν να μεταβῇ εἰς τὴν Ῥώμην και να ἐπικλησθῇ τὰ βοηθήματα τοῦ Ἁγίου Πατρὸς.

Ἡ Παπικὴ Ἀστυνομία δὲν ἐσυγχώρησε τότε εἰς αὐτὸν να ὑπάγῃ εἰς τὴν Ῥώμην, και ἡ ἀποστολὴ του ἀπέτυχε μετὰ πολλῶν ἐθδημάδων

διατριβὴν του εἰς τὴν Ἀγκόνα. Ὁ κύριος Μεταξᾶς εἶναι ἀρετὰ πεπαιδευμένος. Μολονότι δὲ δὲν δυιᾶμεθα να εἴπωμεν με ἀκρίβειαν δι ἀνήκει μυστικῶς εἰς τὸ Ῥωσικὸν κόμμα, και δι δύναται να ἔχῃ τās ἰδιαιτέρας προτιμήσεις του, εἶναι μολοντοῦτο βέβαιον, δι ὁ κύριος Μεταξᾶς εἶναι εὐκρινὲς φίλος τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ τόπου του.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κύριος Κανάρης εἶναι εἰς ἐκ τῶν δικαίως τιμηθέντων πολιτῶν, και ἐκ τῶν περιφημοτέρων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἀνδρῶν.

Τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ὑπουργείου σύγκεινται ἀπὸ πατριώτας, ἀνδρας ἀξιοτίμους και εὐκρινεῖς, δόσαντας δείγματα ἀφοσιώσεως ὑπὲρ τῆς πατρίδος των.

Εἶναι μολοντοῦτο πιθανὴ μετὰ τινι καιρὸν μεταβῆθῆμις τισ] τοῦ ὑπουργείου αὐτοῦ, και μάλιστα ζητεῖται να διορισθῇ ἐν ἐκ τῶν μελλῶν του εἰς τὴν Προεδρείαν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις θέλει συνέλθει ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν. Ἡ ἐθνοσυνέλευσις αὕτη ἔχει με γάλα και ἱερὰ χρεὴ να ἐκπληρώσῃ, πρῶτιστον τῶν ὁποίων, καθ' ἡμᾶς, εἶναι ἡ δικτήρησις και παγίωσις τῆς Βασιλευούσης δυναστείας.

Θεωροῦμεν ὡς πρόδηλον δι ἡ Ἑλλάς ἐξασφαλισθεῖσα τοῦ λοιποῦ διὰ τὸ μέλλον τῆς, χρεωσθεῖ ν' ἀποφυγῇ ἀπὸ τὸ να χορηγῇ τὴν παραμικράν πρόφασιν εἰς τὴν ζηλόφθορον φιλαυτίαν τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς δυνάμεως, ἀνυπόμονου ν' ἀναμιχθῇ ἐνεργητικότητα] εἰς τās ὑποθέσεις τῆς.

Διαφημίζεται δι αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γαλλίας και τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐντελῶς σύμφωνοι εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τοῦτο και ἀποφασισμένοι να τὸ ὑποστηρίξωσι. Τὸ μερικὸν τῆς Γαλλίας συμφέρον ὑπαγορεύει εἰς αὕτην τὴν ἀνάγκην τοῦ να ἐξακολουθῇ τὴν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος προστασίαν τῆς.

Ἡ πτώσις τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον δύναται να συντελέσῃ μεγάλως ὑπὲρ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσοσταθμίας, θέλει εἶσθαι διὰ τὴν Γαλλίαν ἀπευκατῶν συμβάν, ἡ δὲ ἀπώλεια τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ νέου τούτου Βασιλείου, θέλει ἐπιφέρει και εἰς ἡμᾶς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ἀνεξάρτητον.

Τὴν 23. τοῦ παύσαντος μηνὸς προσεφέρθη ὑπὸ τῆς πύλεως Ἀθηνῶν δι ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Δ. Καλλέρην, ξίφος πάλυτιμον πρὸς εὐγνωμοσύνην.

Προσελθούσης τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν Κ. Δ. Καλλέρην ἀνέγνωσεν ἐξ ὀνόματος [αὐτῆς ὁ Κ. Λεβίδης τὴν ἀκόλουθον προφώνησιν.

« Κύριε Συνταγματάρχα !

Οἱ πολιταὶ τῆς πρωτεύουσας σās προσφέρουσιν (ἀμέσως ὁ Κ. Φαρμακίδης κρατῶν τὸ ξίφος προσέφερε πρὸς τὸν Κ. Καλλέρην) δι ἡμῶν τὴν σπάθη ταύτην πρὸς ἐνθύμισιν, διὰ τὰ μεγάλα συμβάντα τῆς 3 Σεπτεμβρίου.

Ἐνώπιον τοῦ ἔχθρου ἄλλοτε ἐδόσατε δείγματα σπανίας γεναιότητος, ἀλλ' ἡ στρατιωτικὴ σύνεσις σας ἀνετύχθη λαμπρότατα κατὰ τὴν ἐνδοξὴν ἐκείνην ἡμέραν καθ' ἣν ὁ Λαὸς ἔῃ ἡ φρου

ρὰ τὸν ἀδελφικὸν ἀλλήλοισ δόσαντες ἀσπασμόν, ἐπεζήτησαν και ἔλαβον ἐγγυήσεις εὐτυχῶς μέλλοντος διὰ τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τῆς ἐμφορονος διευθετήσεως τῶν πράγματων κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐξησφαλίσατε τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἐθνικοῦ κινήματος.

Ἡ ἡσυχία, ἡ ὁποία ἐκτοτε διτηρήθη και διατηρεῖται εἰς τὴν πόλιν Ἀθηνῶν, και κατὰ μίμησιν εἰς ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, εἶναι ἡ λαμπρότερα ἀποδείξις δι ὁ Λαὸς και ἡ φρουρὰ δὲν ἐκινήθησαν εἰμὴ ἀπὸ τὰ εὐγενῆ ἐκείνα αἰσθήματα, τὰ ὅποια τιμῶσι τὸν πολίτην, και δι θαρρῆ εἰς τὴν σύνεσιν σας, Κύριε Συνταγματάρχα ».

Σās παρακαλοῦμεν να διαβεβαιώσητε τοὺς Κυρίους Συναδελφοὺς σας Ἀξιωματικούς και τὴν γενεῖαν φρουρὰν περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν Πολιτῶν τῆς Πρωτεύουσας. Μνημεῖον θέλει ἐγερθῇ, διακονίζον εἰς τās ἐπερχομένας γενεὰς τὴν παραδειγματικὴν δικωγὴν τὴν κατὰ τὴν ἐνδοξὸν ἡμέραν τῆς 3 Ἰβρίου.

Ὁ Συνταγματάρχης Καλλέρης, παρθενηκὴν εἰς τὸ πρόσωπον αἰδῶ φέρων ἀπήντησε.

« Κ Ὑ ρ ι ο ἰ »

Δέχομαι εὐχαρίστως τὸ δείγμα τῶν πρὸς με εὐγενῶν αἰσθημάτων τῶν πολιτῶν τῆς Πρωτεύουσας. Ἡ διαγωγή των κατὰ τὴν ἐνδοξὸν ἡμέραν τῆς 3 Ἰβρίου ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, και ἡ εὐκρινὲς μεταξὺ αὐτῶν και τῆς φρουρᾶς ὁμοίως ἐπεσφράγισε τās ἐλπίδας μας περὶ τῆς γενικῆς ἡσυχίας τοῦ Κράτους.

Αὕτην τὴν ἡσυχίαν ἄς διατηρήσωμεν, Κύριοι, διὰ να δεῖξωμεν εἰς τὸν Εὐρωπαϊκὸν κοσμον, δι δὲν συγκατετάχθημεν ἀδίκως εἰς τὴν χωρείαν τῶν ἐξευγενισμένων ἐθνῶν.

Σās εὐχαριστῶ και ἐξ ὀνοματὸς τῶν συναδελφῶν μου Ἀξιωματικῶν και τῆς λοιπῆς φρερᾶς τῆς Πρωτεύουσας, διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην τῶν πολιτῶν. Τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖτε να ἀνεγερθῇ μνημεῖον θέλει εἶσθαι τὸ σημεῖον τοῦ συνδέσμου, ὅστις συνενώσας τὸν λαόν και τὸν στρατὸν, συνέδεσε τὸν Συνταγματικὸν θρόνον με ὀλόκληρον τὸ ἔθνος. Αὐτὸν τὸν Συνταγματικὸν Θρόνον ἄς θεωρήσωμεν ὡς τὸ παλλάδιον τῶν ἀνακτηθεισῶν ἐλευθεριῶν μας. »

Πλήθος τότε πολιτῶν ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ εὐκλεοῦς Ἀρχηγοῦ τῶν δπλων τῆς 3 Ἰβρίου ἤρχισεν ἀνευ φημοῦν] ὡς και ἡ ἐπιτροπὴ. Ποῖαν ἠδύνατο να ζητήσῃ τις δόξαν μεγαλητέραν, ἐκανοποίησιν τοῦ πατριωτισμοῦ του ἐθνικωτέραν; ἐπὶ τῆς σπάθης ἐγέγραπτο

Τ,Ω ΠΑΤΡΙΩΤΗ Δ. ΚΑΛΛΕΡΓΗ ΟΙ ΠΟΛΙΤΑΙ ΑΘΗΝΩΝ.

Ἀναγινώσκωμεν τὰ ἐπόμενα Εἰς τὴν Ἀθηνῶν.

Ἀπερίσκηπτά τινα κινήματα μᾶς ἐσάγγχσαν ὄχι ὀλίγον τὴν ἡσυχίαν τὴν ὁποίαν χάρις τῷ Θεῷ ἀπολαύομεν πληρέστατα, ἀλλὰ τὸν νοῦν μας προσώραν ἀπέσπασαν ἀπὸ τὸν ἐκλεκτικὸν ἀγῶνα διὰ να τὸν ἐνασχολήσωσιν εἰς τὴν ἐρευναν τῶν διαθέσεων ὀλίγων τινῶν ξένων και ἐντοπίων ἀτόμων, τὰ ὅποια πολλοὶ θεωροῦν ὡς μὴ εὐχρησιμημένα εἰς τās ἐνδοξοὺς πράξεις τῆς τρίτης [Σεπτεμβρίου, ὑποθέτοντες, δι εἰς αὐτὰς δὲν ἤμπερουν να εὐρουν τὰ κακῶς ἐννοούμενα συμφέροντά των. Ἄν και τι

νές νομίζουσι ότι τὰ ἀπερίσκεπτα προχθεσινὰ κινήματα έγιναν κατὰ συνέπειαν συνεννοήσεως τῶν μὴ εὐχαριστημένων, θεωρησάντων πρόσφορον καιρὸν ἐπιτυχίας τῶν [σκοπῶν τῶν τὰς ἐκλεκτικὰς διενέξεις, ἡμεῖς ὁμῶς δὲν ἤμποροῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν εἰς αὐτὰ κενὴν σπουδαῖον χαρακτήρα, διότι ἤξεύρομεν ὅτι εἰδησίς τις σταλεῖσα μετὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸ παλάτιον, ὅπου εὔρε κοιμωμένους καὶ τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλίссαν, [ἀκόμη δὲ καὶ τοὺς ὑπάσπιστάς τῶν ἐτάραξε τὴν ἡσυχίαν τοῦ Βασιλέως, τοῦ τόσον περὶ πολλοῦ ποιουμένου τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου. Ὁ Βασιλεὺς ἐξυπνισθεὶς καὶ μαθὼν τὴν εἰδησίαν ταύτην ἐστειλεν ἀμέσως τὸν μὲν Κ. Κ. Ἰωάννην Κολοκοτρῶνην ἔξω διὰ νὰ ἴδῃ τί γίνεται καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ συγχρόνως δὲ εἰδοποιήσῃ καὶ διὰ τοῦ Κυρίου Δ. Μαυρομιχάλη τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Γραμματέα Κ. Α. Λόντον καὶ τοὺς Πρέσβεις. Ἄλλ' ἀφ' ἑνὸς μέρους δ' ἐξυλογημένος Κολοκοτρῶνης, ἀντὶ νὰ ἀπευθυνθῇ εἰς τὸν Στρατιωτικὸν Διοικητὴν Κύριον Δημήτριον Καλλέργη καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τῶν διαιρεχόντων, διευθύνθη εἰς τὸν Στρατῶνα, ὅπου εὔρε κοιμωμένους τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ἀξιωματικούς των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μάλιστα ἐπρεπε νὰ τὸν πείσῃ περὶ τῆς ἡσυχίας τῆς πόλεως καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ νὰ ἡσυχάσῃ τὸν Βασιλέα, λέγεται δὲ, ὅτι δὲν εὐχαριστήθη μόνον νὰ ἐξυπνήσῃ τοὺς ὑπάσπιστάς διὰ νὰ ἐρωτησῇ ἂν τρέχῃ τι, ἀλλ' ἐζήτησεν ἀπὸ αὐτοῦ καὶ δύο λόγους διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὸ παλάτιον, οἱ ὅποιοι ὁμῶς χωρὶς τῆς διαταγῆς τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν οὐδ' ἐκινήθησαν εἰδοποιήσαν ἐν τσοῦτω τὰ περὶ τοῦ κινήματος τούτου τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Δ. Καλλέργη, ὅστις θεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς ἐνὸς ἱππικοῦ ἀσπασμάματος ἔτρεξεν ἀμέσως εἰς τὸν Στρατῶνα διὰ νὰ ἴδῃ τί γίνεται εἰς τὸν δρόμον δ' ἀπῆντησε τὸν Κολοκοτρῶνην, τὸν ἐπέπληξε διὰ τὴν ἀπερίσκεψίν του καὶ τέλος διέταξε τοὺς εἰς τὸν Στρατῶνα νὰ μένουν ἡσυχῶν. Ἀφ' ἑτέρου δὲ πάλιν ὁ Κ. Δημήτριος Μαυρομιχάλης, ἀφ' οὗ εἰδοποιήσῃ τὸν Κύριον Α. Λόντον καὶ ἐπληροφόρηθη παρ' αὐτοῦ ὅτι ἂν κρα ἡσυχία βασιλεύει, ἐπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Βασιλέα, πλὴν παραμελήσας τοῦτο ὑπῆγεν εἰς τοὺς Πρέσβεις καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐν τῷ μέσῳ τῆς βαυτείας, ἡσυχίως τὰ πράγματα ἐφαίνοντο τεταραγμένα, καὶ ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς διετέλεσε περιπολῶν ὅλην τὴν νύκταν εἰς μάτην. Τὴν πρωΐαν δὲ ἀφοῦ ἐξέθεσε τὰ διατρέξαντα εἰς τὸν ὑπουργόν του ὁ Συνταγματάρχης Καλλέργης ὑπῆγεν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ ἐπαραπονέθη εἰς τὴν Μεγαλειότητά του διὰ τὴν ἀταξίαν τοῦ Κυρίου Κολοκοτρῶνη, καθὼς καὶ διὰ τὴν διαγωγὴν ἐνὸς μεθυσμένου ὑπῆρέτου τῆς αὐλῆς ὅστις ἐξέμει μωρὸς λόγους κατ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων. Ὁ Βασιλεὺς ἔδειξε μεγάλην δυσἀρέσειαν εἰς τὴν ἀταξίαν ταύτην καὶ εὐθὺς μάλιστα ἀπέβαλε τὸν ὑπῆρέτην δὲν ἐπεθύμει ὁμῶς νὰ προσβληθῇ καὶ ὁ χαρακτήρ τοῦ Κολοκοτρῶνη, πλὴν ἀφ' οὗ τὸ ὑπουργεῖον ἐπέμεινε νὰ τιμωρηθῇ διὰ τὴν ἀταξίαν του, συγκατένευσε νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, καὶ τοιοῦτοτρόπως προχθὲς τὸ ἑσπέρας ἐπεβιάσθη εἰς τὸ ἀτμόπλοιον, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Νιάπολιν, καὶ οὕτω νὰ

λείψῃ ὀλίγον καιρὸν, διὰ τὸν λόγον μάλιστα ὅτι ὁ Κόσμος ἐξέλαβε τὸ πρᾶγμα διαφορετικῶς καὶ ἔμπορει νὰ διακινδυνεύσῃ, καθὼς τῶντε ὑπέφερον ἰκανὴν δυσἀρέσειαν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἀπὸ τὸν ἐκεῖ λαόν, ὅστις μαθὼν ἐσφαλμένως, ὅτι ἐσκόπει μετὰ τινῶν ἄλλων νὰ ἀνατρέψουν τὰς πράξεις τῆς 3. Ἰουλίου, ὤρμησεν ἐναντίον του νὰ τὸν κατακερματίσῃ, καὶ τέλος μὲ μεγάλην δυσκολίαν ἐδυνήθη ὁ Κολοκοτρῶνης νὰ ἐπιβιάσθῃ εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ἀπὸ τὸ Φάληρον, ἐνῶ συνοδεύετο καὶ μὲ 40 περίπου ἱππεῖς.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνεκροτήθη συνέλευσις εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐκλογέων οἵτινες μέλλουσι νὰ ἐκλέξωσι τοὺς πληρεξουσίου, τοὺς ὁποίους ἡ κοινότης τῆς Ἐρμούπολεως μέλλει νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ ἐπροχώρησεν αὕτη μέχρι τῆς ψηφιοφίας δύο ἐκλογέων, ἀλλ' ἐπειδὴ παραισέδυσεν εἰς αὐτήν, ἐξ ἀμαρτιῶν μας, ἀταξία ἀσυγχώρητος, ἡ ὁποία κατασταίνει αὐτὴν ἄκυρον, καὶ ἐπειδὴ οἱ λαβόντες μέρος εἰς αὐτὴν Κυθωνεῖς καὶ Θράκες κάτοικοι τῆς Ἐρμούπολεως ἀπεφάσισαν κατὰ μίμησιν τῶν Χίων, τῶν Ψαρριανῶν, τῶν Κρητῶν, τῶν Μακεδόνων καὶ τῶν Θεσσαλῶν νὰ ἐκλέξωσιν ἰδιοκούς των πληρεξουσίου, ἐθεωρήθη ὡς ἄκυρος αὕτη, καὶ πρόκειται ἤδη νὰ συγκαλεσθῇ ἐκ νέου.

Ἐν τούτοις νομίζομεν καθήκον μας νὰ ἐπενθυμίσωμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μας, ὅτι εἰς τὰς γεννησομένας ἐκλογὰς μόνον τὸ γενικὸν συμφέρον ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, καὶ μὴν ἐνδίδοντες εἰς κανὲν ἄλλο ὁπκιονδῆποτε αἰσθηματικὸν εἰμὴ εἰς τὸ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, νὰ δώσωσι τὰς ψήφους των εἰς μόνους ἐκείνους τοὺς ὁποίους θεωροῦν ἀξίους διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι προσηκόντως τὸ καθήκον μὲ τὸ ὁποῖον ἡ πατρίς θελεῖ τοὺς ἐπιφορτίσει.

Δὲν εἶναι νομίζομεν ἐκτὸς τοῦ προκειμένου νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι οἱ πληρεξούσιοι τῆς Ἐρμούπολεως, οἵτινες μετὰ τῶν λοιπῶν συναδελφῶν των θέλουσι λαβεῖν ὅλα τὰ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ τῆς Ἑλλάδος συμφέροντος τείνοντα μέτρα, ὀφείλουσι νὰ συστήσωσιν εἰς τὴν προσοχὴν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως καὶ τὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου συμφέροντα, διὰ νὰ ληφθῶσιν ἐν καιρῷ ὅσα αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἐθνικὴ σύνοσις θέλουσι ὑπαγορεύσει μὲτρα ἀπαιτεῖται ἄρα εἰ ἐκλεχθῶσιν πληρεξούσιοί μας, σιμὰ τῶν πολιτικῶν καὶ πολιτευματικῶν γνώσεων, τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τοῦ ἀκεραίου χαρακτῆρος των, νὰ ἔχωσι καὶ ἐμπορικὰς γνώσεις, πρὸς τὸν καὶ τοῦτο ἀπολύτως ἀναγκαῖον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν τῆς ἀποστολῆς τῶν καθηκόντων. Ἄς παύσωσι λοιπὸν ἐξ ἐνὸς μέρους ἀπὸ τοῦ νὰ σκευρῶσι διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι πληρεξούσιοι τῆς Ἐρμούπολεως ὅσοι αἰσθάνονται τὴν κατὰ πάντα ἀναξιοτήτά των, καὶ ἄς σκεφθῶσιν, ὅτι δὲν προσκαλοῦνται εἰς γεῦμα ἢ γάμον διὰ νὰ πιλαβίσωσι κατὰ τὴν παροιμίαν, ἀλλ' ὅτι πρόκειται ν' ἀναδεχθῶσι μέγιστον βάρος, τὸ ὁποῖον μὴ δυνάμενοι νὰ φέρωσι, θέλουσι ἀποτύχει, ἢ ἡ φρόνησις πρέπει, νομίζομεν, νὰ ὑπαγορεύσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ πνίξωσιν εἰς τὰς καρδίας των τὸ τῆς περιφλαυτείας

αἰσθημα, διότι θέλουσι ἀνταμφεθῆ διὰ τοὺς κόπους των μὲ τὴν περιφρόνησιν καὶ τὰς ἀράς τῶν συμπολιτῶν των ἐξ ἑτέρου δὲ ἄς προσέξωσι μεγάλως οἱ συμπολίται μας εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν πληρεξουσίων των, διὰ νὰ μὴν ἐπισύρωσιν εἰς ἑαυτοὺς τὸν ἐθνικὸν μῶμον, ὅτι ἐξελέξαντο ἀνθρώπους ἀναξίους πρὸς ἐκπλήρωσιν τοιοῦτου ἐξόχου καθήκοντος.

— Ἡ ἐνταῦθα διορισθεῖσα δευτέρα σύνοδος τοῦ Κακουργιοδικείου ἔκαμεν ἐναρξιν τῶν συνεδριάσεων τῆς τὴν 30 τοῦ παρελθόντος μηνός, προεδρευομένου τοῦ δικαστηρίου τῶν Συνέδρων ὑπὸ τοῦ ἀξιότιμου κυρίου Νικολάου Φλογαίτου διορισθέντος ἐσχάτως, προέδρου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν. Καὶ ἄλλη ἐκτακτος σύνοδος διορίσθη ὑπὸ τῆς Σ. Κυβερνήσεως εἰς Ἀθήνας.

Ἡ σύστασις τῶν Κακουργιοδικείων αὐτῶν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν πολιτικὴν μεταβολὴν τῆς Ἑλλάδος εἶναι τραυὸν δαῖγμα, ὅτι οἱ νόμοι εὐρίσκονται εἰς πλήρη ἐνέργειαν, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες γνωρίζουσι νὰ τοὺς σέβωνται.

Ἀθήναι τὴν 19 Ἰουλίου 1843
Πρεσβεῖα τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα
Κύριε!

Σπεύδω νὰ σᾶς εἰδοποιήσω ὅτι δι' ἀνωτέρας ἀποφάσεως ὁ Κ. Γραμματεὺς τοῦ ἐμπορίου ἐπέκτεινε εἰς τὰ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Μάνσης (Manche) παράλιμας, τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα τὰ ὅποια παρεδέχθη εἰς τοὺς ἡμετέρους λιμένας τῆς Μεσογείου διὰ τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς Ἑλλάδος πλοῖα.

Κατὰ συνέπειαν ἡ κάθαρσις τῶν ἐπὶ τὰς ἡμερῶν δύναται νὰ ὑποβληθῇ ὀχι μόνον εἰς τὰ λοιμικὰ καθαρτήρια τῶν λιμένων μας, ἀλλ' ἐτι καὶ εἰς τὰ τῆς Ρουκέλλης (Rocelle) Σάν—Ναζέρ (J. Nagaire), Καροβούργου (Cherbourg), λιμένος τῆς χάριτος (Havre), καὶ Δουνκούεργας (Dunkerge).

Σᾶς παρακαλῶ ὁθεν, Κύριε, νὰ εὐπρεστηθῆτε νὰ κοινοποιήσετε τὴν νείαν ταύτην διάταξιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον. Νομίζω δὲ χρεὸς μου νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω, ὅτι εἶναι πάντοτε ἀφέλιμον διὰ τοὺς πλοιάρχους νὰ ἐπιθεωρῶσι τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις των παρὰ τῶν Βασιλικῶν Προξένων ἢ τῶν προξενικῶν Πρακτόρων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκολιῶν εἰς τὴν πρὸς τινὰ τῶν Γαλλ. λιμένων ἀφίξιν των.

Δράττω τὴν εὐκαιρίαν νὰ σᾶς ἀποδώσω, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς θαφείας μου ὑπολήψεως.

Πισκατόρης
Πρὸς τὸν Κ. Μεταξὴν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ Γραμματέα τῶν ἐξωτερικῶν κτλ.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν Νομοθετικὴν τῆς 23 Ἰουλίου τὸ ἀκόλουθον.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἀνήγγειλεν ἐσχάτως δι' ἐνὸς ταχυδρόμου εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Κααλσρούε (Caalsrue) ὅτι ἡ Βασιλίсса τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἐγγυος.

— Ἐλάδομεν τὸ πρῶτον βιβλίον τοῦ κυρίου Κ. Παπαρῆγοπουλου περὶ ἐποικίσεως τῶν Σλαβικῶν φυλῶν εἰς τὴν Πελοπόννησον, τὸ ὁποῖον συνιστῶμεν εἰς τὸ κοινὸν ὡς ἀξιόλογον σύγγραμμα, διότι ὁ συγγραφεὺς ἀποδεικνύει δι' ἀναντιρρήτων σχεδὸν ἀποδείξεων, λίαν ἐσφαλμένην τὴν γνώμην, ὅτι οἱ Σλάβοι κατέστησαν ποτε τὴν Πελοπόννησον, καὶ ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς χερσονήσου ταύτης συνεχωνεύθησαν μετὰ τὴν αὐτῶν.

Κύριε Συντάκτα του Έρμου

Τὸ πᾶν κινεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα ἕνεκά τι-
νος, παντοῦ λόγος γίνεται περὶ ἑνὸς καὶ μόνοῦ
πράγματος, περὶ τοῦ Σ υ ν τ ἄ γ μ α τ ο ς ·
δλων αἱ εὐχαι εἰς μόνην τὴν σύστασιν τοῦ Συν
τάγματος ἀποβλέπουσι· παντοῦ ἐρεῦναι, παν
τοῦ ἐτοιμασθαι πρὸς εὐρεσιν ἀνδρῶν ἀξίων.
Πολλοὶ εἰσὶν οἱ κλητοί, ἀλλ' ἄραγε πόσοι οἱ
ἐκλεκτοί! Ὅλοι γενικῶς στοχάζονται τὸ
Σύνταγμα ὡς παραγωγὸν ἀγαθῶν ἀνεπιμή-
των· ἀλλ' ἄραγε ποῖοι καὶ πόσοι ἐνόησαν τὴν
ἀληθῆ ἔννοιαν αὐτοῦ! ἀπαιτοῦνται φῶτα ἴσως
ἀκαδημαϊκὰ; φῶτα πανεπιστημονικὰ; γνώ-
σεις φιλολογικαὶ καὶ τλ; πολλοῦ γε καὶ δεῖ
ἀπαιτεῖται πολυπειρία, ἀπαιτεῖται μεγίστη πε-
ρὶ τὰ πολιτικὰ τριβὴ καὶ κρίσις· τὰ πολλὰ
γράμματα ἢ σχολαίτημὸς δὲν χρησιμεύουν, ἢ
πολλὰ ὀλίγον ἐνταῦθα.

Πολλοὶ ἴσως στοχάζονται δεῖ διὰ μιᾶς ἀπλῆς
παραδοχῆς ἑνὸς χάρτου συνταγματικοῦ τῆς
Εὐρώπης, ἐπιτυχάνεται εὐκόλως ὁ σκοπός· ἀλ-
λά πόσον ἀπατώνται! εἶναι τάχα μέθοδος
ἐφαρμοζομένη εἰς πᾶν κράτος! εἶναι ἐπιστήμη
μηχανικὴ ἀρμόζουσα εἰς πάντα τόπον! Πόση
διαφορὰ μεταξὺ Ἀγγλικοῦ καὶ Γαλλικοῦ Συν-
τάγματος! πόση μεταξὺ Ἀμερικανικοῦ καὶ Βελ-
γικοῦ, μεταξὺ Ὀλλανδικοῦ καὶ Ἰσπανικοῦ! Το
Βέλγιον παραδεχθὲν εἰς τὰς ἀρχὰς τὸν
Γαλλικὸν χάρτην, πόσας τροπολογίας δὲν ἔκα-
με διὰ τὸν ἐφαρμῶσιν ἐπὶ τέλους εἰς τὸ κρά-
τος! Πόση διαφορὰ μεταξὺ ἑθίμων ἢ ἠθῶν,
μεταξὺ φρονημάτων καὶ συνηθειῶν; μεταξὺ πε-
ριστατικῶν, προνομίων κτλ. κτλ. τέλος μετα-
ξὺ ἔθνους καὶ ἔθνους!

Ἐκ τούτων καὶ ἄλλων ὁμοίων δύναται τις
να συναῆξαι εὐκόλως, δεῖ ἀπαιτοῦνται τῶντι
φῶτα ὄχι ὀλίγα, ἀπαιτοῦνται γνώσεις καὶ ἐμ-
βρύθεια ἐνταυτῷ μεγίστη εἰς τὴν σύνταξιν κα-
ταλλήλου συντάγματος, εἰς τὴν καθίδρυσιν νό-
μων θεμελιωδῶν, καὶ εὐαρμόστων εἰς τὸ κρά-
τος. Διὰ ταῦτα δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἴσως ἐκτὸς
τοῦ προκειμένου ἂν ἐγένετο ἐκθεσις μικρὰ τῶν
γενικωτέρων ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, μετὰ τὰς ὁποίας
εἶναι πρέπον νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος πᾶς πληρε-
ξούσιος εἰς τὴν σημερινὴν τοῦ ἔθνους κατάστα-
σιν, διὰ νὰ ἦναι ἱκανὸς καὶ νὰ κατασταθῇ
ὠφέλιμος εἰς τὴν σύνταξιν τῶν θεμελιωδῶν νό-
μων· ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται τὸ πᾶν. Πρὸς τὸν σκο-
πὸν τοῦτον ἐπιχειρήσας τὴν σύνοψιν τινῶν οὐ-
σιωδῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου παρατηρή-
σεων, τολμῶ νὰ τὰς καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν
σας, Κ. Συντάκτα, διὰ νὰ τὰς δημοσιεύσῃτε
ἐπομένως ἂν τὰς ἐγκρίνετε πρὸς μικρὸν φωτ-
σμὸν τῶν ἐκλεχθησομένων πληρεξουσίων μας.
Π. Ζ.

Ἐν Σίφνῳ τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1843
Κύριε Συντάκτα τοῦ Έρμου

Καὶ ἡ νῆσος μας ἐπανηρύρισε τὴν χαρμῶν-
νον ἡμέραν τῆς 3ης Σεπτεμβρίου, καὶ ἦν ὁ Σε-
βαστὸς ἡμῶν Ἄναξ καταβαλὼν ἐκ βάθρων τὸ
διαχωρίζον αὐτὸν ἀπὸ τὸ ἔθνος μεσότοιχον, ἐβ-
ρίφη εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γεναίου καὶ μεγαλο-
ψύχου λαοῦ του. Πανταχοῦ τῆς νήσου μας ἀν-

τηγεῦσιν αἱ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Συντάγμα-
τος καὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ μόνος ὁ διαδόντος ἢ
μῶν Σχολάρχης κύριος Ν. Χρυσόγελος σκυθρω-
πάξει, ἀπαρεσκόμενος εἰς μίαν τάξιν πραγμάτων
καθ' ἣν δὲν δύναται πλέον νὰ κραυγάζῃ ἀπειλη-
τικῶς. Ἄλλοτε μὲν ἐχρημάτισα ἐγὼ ὑπουρ-
γός τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν, σήμερὸν δὲ ὁ συμπεθέρός μου Ἄνα-
κτόβουλος εἶναι παντοδύναμος· ἢ. Μετὰ τὰς λέ-
ξεις ταύτας ἠπειλήσασα πρὸ τινῶν μηνῶν τὸν Γραμ-
ματεῖα τῆς ὑποδιοικήσεως Μήλου, ἐλθόντα διὰ
ν' ἀνακρίνη τὸν Δήμαρχον Σίφνου, καὶ ἀρνηθέν-
τα νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν του, παρα-
βάς τὰ καθήκοντά του.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσαμεν κατὰ
πρόσκλησιν τῆς Δημοτικῆς μας Ἀρχῆς τὴν ἀνή-
κουσαν δοξολογίαν. Ὁ Σχολάρχης Νέξου Κ.
Ν. Σπεράντιος ἐξεφώνησεν εἰς τὴν Κομῶπολιν
(Κάστρον) ὁμιλίαν ἠπλήρη ἐνθουσιασμοῦ, καὶ
ὄλοι οἱ παρόντες ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ Συν-
τάγματος καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ ἡμῶν Βασιλέ-
ως. Εἰς δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν πορευθεὶς ὁ Κύρι-
ος Χρυσόγελος, ὄχι μόνον ἐγενετο ἄφωνος, ὡς ἔχ-
θῃς, ἀλλὰ καὶ ὄταν ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτὸν τὴν
Β. Ἐφημερίδα, διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὰ Β. Διατάγ-
ματα τῆς 3ης Σεπτεμβρίου, εἶπε μετ' ἀνανάκτη-
σιν ἢ μήπως εἶμαι ἐγὼ ἀνοηρῶς; ἢ ἀπαρησά-
μενος διὰ μιᾶς καὶ ἐαυτὸν καὶ τὴν ἀνάγνωσιν.

Ἐφθασεν ἐνταῦθα ὁ μεγαλοφυῆς καὶ μεγαλό-
σταυρος Ἀνακτόβουλος, διὰ νὰ πευθῆσῃ ἐν ἡου-
χίᾳ τὴν στέρσιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ Βαυαρῶν,
καὶ μάλιστα τοῦ πιστοῦ συντρόφου του Φέδερ.
Ὁ Μάγνης εἶναι τῶντι κατάλληλος πρὸς τοῦ-
το θέσις. Ἐκεῖ τῶν κυμάτων ὁ γογγυτὸς καίτων
παρακειμένων δένδρων ἢ ταραχώδης κίνησις, κα-
ταπνύουσι τοὺς στεναγμοὺς· θαθεῖα δὲ καὶ εὐρύ-
χωρος δεξαμενὴ δύναται νὰ περιλάβῃ καὶ ποτα-
μὸν δακρύων.

Δ.

Πρὸς τὸν Κύρ. Νικόλαον Πονηρόπουλον
πρῶν Διοικητῶν Σύρου νῦν δὲ Σύμ-
βουλον τῆς Ἐπικρατείας

Κύριε!

Οἱ ὑποφαινόμενοι κάτοικοι καὶ δημόται
τῆς Ἐρμουπόλεως, ἀναγνόντες τὸ ὑπ' ἀριθμὸν
3587 καὶ ἀπὸ τὰς 14 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός,
ἐπίσημον ἐγγραφὸν σας, τὸ καταχωρηθὲν εἰς τὸ
ὑπ' ἀριθ. 235 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδοδομένης
Ἐφημερίδος ὁ Ἐρμῆς, καὶ ἀποτεινόμενον πρὸς
ἅπαντας τοὺς κατοίκους τῆς Σύρου, σπεύδο-
μεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ ἡμεῖς, Κύριε, ἀμειδί-
ως τὸ βαθὺ τῆς εὐγνωμοσύνης μας αἶσθημα,
διόσα ὑπὸ τὴν συνετὴν Διοίκησίν σας καὶ διὰ
τῆς συνεργείας σας (ἀπληραῖσαμεν πλεονεκτή-
ματα, διὰ τὰς εὐκολίας τὰς ὁποίας ἐχορηγή-
σατε πάντοτε εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομη-
χανίαν μας, διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἐκπαι-
δεύσεως προστασίαν σας, διὰ τὴν ἀγρυπνον ἐπι-
τήρησιν σας ἐπὶ τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας
τοῦ τόπου μας, καὶ τέλος, διὰ τὴν ἀνένδοτον ἐ-
νασχόλησιν σας εἰς πᾶν, δεῖτε συνέτεινεν ὑπὲρ
τῆς εὐημερίας μας· δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ δεῖ
καὶ ἐκ τῆς ἀνωτέρας περιουσίας εἰς τὴν ὁποίαν
ἤδη εὐρίσκασθε, θέλετε προνοεῖ καθόσον ἐνε-
στιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας καὶ ἡμῶν καὶ τοῦ ἐμ-
πορίου μας.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 20 Σεπτεμβρίου
1843.

Ζ. Α. Βούρος, Ἀργύριος Δ. Ταρποχιτῆς
Ἰωσήφ Ἡσαΐας, Ἰωάννης Περίδης, Ν. Χ. Δ.
Γιαγιτζῆς, Χ. Γ. Παπαγιαννόπουλος, Νικόλαος
Ἐλευθερίου, Ν. Παπαδοῦκας, Λάζαρος Ἰωάν-
νου, Κ. Πηλεΐδης, Κωνστ. Ν. Πάγκαλος, Κ.
Κάζηρας, Λάζαρος Π. Μανόλης, Γ. Σφυρῆς,
Ν. Α. Βεάκης, Α. Ναυτίης, Ἰω. Γ. Μ. Ἀθανά-
σιος Δ. Μαρῖνος, Α. Νεγρεπόντες, Χ. Α. Μ.
Εὐαγγελίδης, Ζ. Δ. Χ. Ἀλαζᾶς, Κ. Χαλαλα-
μπίδης, Ν. Φαρδούλης, Π. Κανισκέρης, Κ. Χ.
Δημητρίου, Ἰω. Γ. Ἀσλάνης, Γεώργιος Δ. Τύμ-
πας. Ἰω. Γ. Καραγιαννάκης, Π. Κάζηρας
Στ. Κοντός, Α. Οικονόμου, Ν. Μεταξᾶς, Εὐ-
στράτιος Κωστάκης, Εὐστάθιος Μπόμπολας,
Γρηγόριος Παΐκος, Κ. Ἀγγελίδης, Παρασκευ-
ᾶς Δημητρίου, Κωνσταντῖνος Ἀποστόλου, Α.
Γ. Σερκιάκης, Γ. Ζαφειρόπουλος, Γ. Α. Μεταξᾶς
Α. Π. Καπούδας, Ν. Α. Νάξος, Χρ. Ἐμμαν-
νουήλ, Ἰω. Παππακαλὸς, Φίλιππος Κιλλη-
γᾶς, Ἰωάννης Γ. Καράλης, Κωνσταντῖνος Δη-
μητρίου, Ἀνδρέας Κοσμᾶ, Α. Λαδόπουλος,
Παλαιολόγος Σκαμπαδίας, Γεώργιος Πετρί-
τζης, Δημ. Ἰω. Τζατζόνης, Α. Ν. Ἀποστολό-
πουλος, Νικόλαος Δούνας, Κωνσταντῖνος
Μποκοτόπουλος, Σταῦρος Μποκοτόπουλος, Π.
Νόβας, Α. Νόβας, Δημήτριος Μ. Καράλης,
Ἐμμ. Χ. Ἀδάμ, Α. Θ. Ζωντανός, Π. Χ. Ἀν-
δρέου, Βασίλειος Μπεκιζέλης, Δημήτριος Δου-
ραμάνης, Κυριάκος Ἀλεξίου, Π. Ζωντανός,
Πέτρος Μέμος, Ἐμμανουήλ Εὐστρατίου, Γ.
Μελισταγῆς, Ν. Σεργόπουλος, Ἰω. Κασσαβέτης
Κωνσταντῖνος Πετρόπουλος, Θεόδωρος Σταμα-
τίου, Α. Σ. Κλάδης, Γεώργιος Μπιτζακῆς, Γε-
ώργιος Καβίρας, Νικόλαος Δήμου, Πέτρος
Ψύχας, Μανθῆς Ἰωάννου, Κωνσταντῖνος Α.
Καρπετᾶς, Νικόλαος Δήμου, Χ. Ἀναστάσιος
Κορνήλιος, Μιχάλης Μάγκος, Νικόλαος Ροῦμ-
παλας, Γεώργιος Κουτζινάρης, Χριστόφορος
Κουτζοδόνης, Νικόλαος Κοντογεωργίου, Κων-
σταντῖνος Βλασσός, Κυριακῆς Μπαρδάκας, Δη-
μήτριος Π. Τηδεριάδης, Νικόλαος Μπαρινό-
πουλος, Ἰω. Ἀγλαϊνός, Νικόλαος Α. Ρούσος
Χρυσάφης Ἀναστασίου, Γεώργιος Σταυράκης,
Γεώργιος Ν. Μακρῆς, Γεώργιος Μιτάρας, Ἐμ-
μανουήλ Φραγκέσκου, Μανθῆς Μαρινάκης,
Λάμπρος Χ. Γεωργίου, Βασίλειος Ἰω. Σαμαλ-
τάνογλου, Δ. Κ. Κυππαρίσης, Στέριος Χαλ-
κιᾶδης, Δ. Μαρκάκης, Ἀναστάσιος Καντάρ-
γλου, Α. Γρέζος, Ἰωάννης Στέργης, Γεώργιος
Πιπινᾶ, Νικόλαος Μάλτος, Χαλαλαμπος πα-
πᾶ Ἐλευθερίου, Μηνᾶς Ἀντωνίου, Ἀντώνιος
Λουκάς, Χ. Λοΐζος Νικολάου, Χαλαλαμπος
Χ. Μάρκου, Νικόλαος Α. Χαλαβατζῆς, Βασι-
λειος Γόγκος, Α. Κουτούδης, Βασίλειος Δημη-
τρίου, Νικόλαος Πολίτης, Νικόλαος Ἐμμανου-
ήλ, Δημήτριος Καρόπουλος, Νικόλαος Κοσῶ-
σάπουλος, Γεώργιος Τζόπρας, Δ. Α. Νεγρῆς,
Ν. Βαρότζης, Ἀθανάσιος Δουσμίνης, Τριαν-
τάφυλος Παιπαδάμος, Διονύσιος Δ. Βαρό-
τζης.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἐτησίᾳ τῆς Ἐφημερίδος ἐντὸς τῆς Ἐπικρα-
τείας Δραχ. 30.
Καὶ ἐκτὸς 36.
Τιμὴ καταχωρήσεως διὰ τὰ δικαστικὰ λεπτ.
12 δι' ἐκάστην γραμμὴν